

Ministerie van Justitie

Aan de Koningin

Onderdeel	Directie Wetgeving
Contactpersoon	mw. mr. M.J. Jacobs
Registratienummer	5495167/07/6
Datum	18 juli 2007
Onderwerp	Nader rapport inzake het voorstel van wet tot Aanpassing van bijzondere wetten aan de vierde tranche van de Algemene wet bestuursrecht (Aanpassingswet vierde tranche Awb)

Blijkens de mededeling van de Directeur van Uw kabinet van 7 december 2006, nr. 06.004454, machtigde Uwe Majesteit de Raad van State zijn advies inzake het bovenvermelde voorstel van wet rechtstreeks aan mij te doen toekomen.

Dit advies, gedateerd 2 maart 2007, nr. W03.06.0533/I, bied ik U hierbij aan.

ALGEMENE ONDERWERPEN

1. Aanhangige wetsvoorstellen

In het wetsvoorstel worden wijzigingen voorgesteld in wetten die nog aanhangig zijn bij de Tweede Kamer der Staten-Generaal. De Raad adviseert voor die wetsvoorstellen in het wetsvoorstel gebruik te maken van overgangsbepalingen (zogenaamde indien-dan-bepalingen). De Raad adviseert voorts voor die wetsvoorstellen in de toelichting bij de desbetreffende bepaling aan te geven van welke tekst daarbij is uitgegaan.

De Raad signaleert terecht dat er wijzigingen worden voorgesteld in wetten waarvan een wijziging nog aanhangig is bij de Tweede of de Eerste Kamer der Staten-Generaal. Het advies van de Raad om voor de desbetreffende wetten in de toelichting aan te geven van welke tekst daarbij is uitgegaan, is gevolgd. Om praktische redenen is er, evenals bij de aanpassingswetgeving bij eerdere tranches van de Algemene wet bestuursrecht, voor gekozen om vooralsnog zo min mogelijk indien-dan-bepalingen in het wetsvoorstel op te nemen. Bij nota van wijziging zal, voor zover nog nodig, alsnog worden voorzien in deze bepalingen.

Ten slotte is er, naar aanleiding van de opmerking van de Raad van State, van afgezien in dit wetsvoorstel wijzigingen voor te stellen van het bij de Tweede Kamer aanhangig zijnde wetsvoorstel tot aanpassing van de Wet op de Raad van State.

2. Subsidiewetten

Het wetsvoorstel bevat een voorstel tot aanpassing van de Kaderwet EZ-subsidies en van de Kaderwet subsidies Verkeer en Waterstaat, niet van andere subsidiewetten. De Raad adviseert ook andere subsidiewetten aan te passen in verband met de aanpassing in de Vierde tranche Algemene wet bestuursrecht (verder: Awb) van artikel 4:57, enig lid, naar artikel 4:57, vierde lid. Het advies van

de Raad is gevolgd. De artikelen 9, vierde lid, Wet overige BZK-subsidies, 5, derde lid, Kaderwet subsidies Ministerie van Buitenlandse Zaken, 72o Elektriciteitswet 1998, 6, vierde lid, Kaderwet LNV-subsidies, 9, vijfde lid, Wet overige OCenW-subsidies, 7, vierde lid, Kaderwet SZW-subsidies, 6, vierde lid, Kaderwet VWS-subsidies en artikel 15.13, vierde lid, Wet milieubeheer zijn in deze zin aangepast.

3. Mededeling voorafgaand aan bestuurlijke boete

De mededeling voorafgaand aan de oplegging van een bestuurlijke boete vervalt in een aantal wetten wel, maar in een aantal andere wetten niet. Zowel de voorstellen tot handhaving als die tot het doen vervallen van de mededelingsplicht, worden toegelicht met een verwijzing naar de Vierde tranche. Dit getuigt volgens de Raad niet van grote consistentie. Dat wringt volgens de Raad des te meer, omdat artikel 5.4.2.3, eerste lid, aanhef, Awb procedureregels geeft voor de situatie dat de overtreder in de gelegenheid wordt gesteld over het voornemen tot het opleggen van een bestuurlijke boete zijn zienswijze te geven. Dat impliceert dat de overtreder van dat voornemen op de hoogte is gebracht. De Raad adviseert de bepalingen over voorafgaande mededeling als categorie opnieuw te bezien en op basis van uitdrukkelijk toegelichte criteria te opteren voor het al of niet handhaven daarvan.

Het advies van de Raad van State is zoveel mogelijk gevolgd. In de Wet kinderopvang, de Arbeidsomstandighedenwet, de Wet arbeid vreemdelingen, de Arbeidstijdenwet en de Wet minimumloon en minimumvakantietoelage wordt de mogelijkheid van mededeling voorafgaand aan het opleggen van de bestuurlijke boete dan ook geschrapt. In de fiscale wetgeving wordt de mededeling voorafgaand aan het opleggen van de bestuurlijke boete wel gehandhaafd. De reden daarvoor is dat het huidige proces van geautomatiseerde gegevensverwerking van de Belastingdienst thans niet voorziet in de mogelijkheid om bij de beschikking tot het opleggen van een bestuurlijke boete steeds alle relevante gegevens te vermelden. De Belastingdienst kan op dit punt dan ook niet altijd voldoen aan het gestelde in artikel 5.0.9 van de Algemene wet bestuursrecht. Aanpassing van het geautomatiseerde systeem is op dit moment geen optie. Om in materiële zin toch aan de eisen van artikel 5.0.9 van de Algemene wet bestuursrecht te kunnen voldoen zal de Belastingdienst in een aantal gevallen een zogenoemde "mededeling 67g" vooraf laten gaan aan de boetebeschikking. Deze mededeling bevat dan de relevante gegevens.

In dit verband wijst de Raad erop dat artikel 5.4.2.3, eerste lid, aanhef, Awb, procedureregels geeft voor de situatie dat de overtreder in de gelegenheid wordt gesteld over het voornemen tot het opleggen van een bestuurlijke boete zijn zienswijze naar voren te brengen. De Raad constateert terecht dat indien een overtreder in de gelegenheid wordt gesteld om zijn zienswijze naar voren te brengen, hierin besloten ligt dat de overtreder van dat voornemen op de hoogte is gebracht. De opmerking van de Raad wordt aldus begrepen dat, zou onder omstandigheden een voorafgaande mededeling noodzakelijk zijn, de Awb hierin al voorziet. Deze procedure is binnen het fiscale recht echter alleen van toepassing voor de zogenoemde vergrijpboeten. Voor verzuimboeten geldt deze procedure niet omdat gezien de ernst van dergelijke overtredingen, en om doelmatigheidsredenen, verzuimboeten in de regel geautomatiseerd worden opgelegd. Bovendien is de hier bedoelde "mededeling 67g" niet bedoeld om de belastingplichtige in de gelegenheid te stellen om zijn

zienswijze naar voren te brengen. Waar het om gaat is dat tezamen met de uiteindelijke boetebeschikking wordt voldaan aan de voorwaarden van artikel 5.0.9., namelijk de belastingplichtige informeren over de gronden waarop de boete berust.

4. Diversen

De Raad heeft diverse gebreken van meer of minder belang geconstateerd en adviseert een laatste zorgvuldige controle te verrichten. Het advies van de Raad is gevolgd; de door de Raad geconstateerde gebreken zijn hersteld.

ARTIKELSGEWIJS

HOOFDSTUK 2. MINISTERIE VAN BINNENLANDSE ZAKEN EN KONINKRIJKSRELATIES

Artikel 1. Ambtenarenwet

D

Met het advies van de Raad is rekening gehouden. De memorie van toelichting is aangepast.

Artikel 2. Gemeentewet

D (thans I)

Het advies van de Raad is overgenomen. De wettekst is aangepast.

HOOFDSTUK 5 MINISTERIE VAN ECONOMISCHE ZAKEN

Artikel 2. Elektriciteitswet 1998

D

Ten aanzien van alle in artikel 72ac bedoelde bedragen is naar aanleiding van het advies van de Raad van State bepaald dat deze bij dwangbevel kunnen worden ingevorderd.

K

De voorgestelde tekst van artikel 85, derde lid, en de toelichting op die bepaling zijn naar aanleiding van het advies van de Raad van State gewijzigd. De in de artikelen 3, onderdeel I, en artikel 6, onderdeel HH, opgenomen wijzigingen van artikel 64 van de Gaswet respectievelijk artikel 93a van de Mededingingswet zijn op overeenkomstige wijze aangepast.

Artikel 6. Mededingingswet

E en FF

De Raad van State merkt terecht op dat de verwijzingen in artikel 59 naar de bepalingen over de

terinzagelegging in de Algemene wet bestuursrecht in de lucht hangen indien het rapport niet ter inzage wordt gelegd. De verwijzingen zijn dan ook geschrapt. De inzage in het rapport door de overtreder wordt in de artikelen 5.4.2.1 en 5.4.2.2 van de Awb geregeld. Afwijking hiervan of aanvulling hierop is niet gewenst. Inzage door anderen dan de overtreder is niet aan de orde en de verwijzingen naar bepalingen die specifiek regels geven over de terinzagelegging zijn niet nodig. Aan het advies van de Raad van State ten aanzien van artikel 84 is geen gevolg gegeven. Nu in lijn met de vierde tranche van de Awb in de bepalingen inzake de bestuurlijke boete en de last onder dwangsom uitgegaan wordt van het begrip overtreder, is er geen reden bij de voorlopige last onder dwangsom het begrip belanghebbende te handhaven.

Artikel 11. Telecommunicatiewet

E

Als gevolg van de opmerking van de Raad van State is de voorgestelde tekst van artikel 15.12 aangepast.

HOOFDSTUK 6. MINISTERIE VAN FINANCIËN

Artikel 3. Invorderingswet 1990

In artikel 4.4.1.10, tweede lid, Awb is aangegeven dat het bestuursorgaan gedurende het uitstel van betaling niet kan aanmanen of invorderen. Het begrip "invorderen" is in de Awb niet gedefinieerd en moet zo worden opgevat dat naast de aanmaning, de dwanginvordering is uitgesloten. Het begrip "invorderen" heeft hier dus een beperktere betekenis dan in de Invorderingswet 1990 (zie ook blz. 42 van de Memorie van Toelichting op het Wetsvoorstel vierde tranche Awb, *Kamerstukken II, 2003/2004, 29 702, nr. 3*). Gedurende een door de ontvanger verleend uitstel kan er dus een terug te geven bedrag aan rijksbelastingen worden uitbetaald of verrekend. Het wetsvoorstel hoeft op dit punt niet te worden aangevuld.

E

Betalingstermijnen, algemeen

Op grond van verschillende overwegingen kent artikel IW 1990 niet één bepaalde betalingstermijn. In het algemeen geldt dat bij primitieve aanslagen inkomstenbelasting en vennootschapsbelasting thans een betalingstermijn wordt gehanteerd van twee maanden en dat bij niet-primitieve aanslagen een kortere betalingstermijn of zelfs helemaal geen betalingstermijn (zie artikel 9, achtste lid, IW 1990) wordt gehanteerd. In de situatie dat een navorderingsaanslag wordt opgelegd, is een kortere termijn gerechtvaardigd omdat bij navordering de termijn tussen het moment van ontstaan van de materiële schuld en het opleggen van de belastingaanslag in het algemeen langer is dan bij een aanslag als bedoeld in artikel 9, eerste lid, IW 1990. Hierbij speelt ook nog dat de belastingplichtige vaak op de hoogte is van het feit dat de inspecteur het voornemen heeft om tot navordering over te

gaan.

In de situatie dat een naheffingsaanslag wordt opgelegd, geldt dat het gaat om belastingen die ingevolge artikel 19 AWR op aangifte moeten worden afgedragen of voldaan en gaat het om gelden die de inhoudingsplichtige van derden heeft ingehouden of die de belastingplichtige aan derden in rekening heeft gebracht. In een dergelijke situatie vinden wij het reëel dat de huidige betalingstermijn van artikel 9, tweede lid, IW 1990 blijft gehandhaafd en niet wordt verruimd naar zes weken.

Voorlopige aanslag

De Raad stelt terecht dat, nu de systematiek van het opleggen van voorlopige aanslagen niet verandert, een invorderingstermijn van minder dan zes weken in de praktijk slechts een betalingstermijn van één maand kan betekenen. Overeenkomstig het advies van de Raad hebben wij het wetsvoorstel in die zin aangepast dat aansluiting is gezocht bij de maandperiodiciteit van voorlopige aanslagen.

H

Overeenkomstig het advies van de Raad is onderdeel H in die zin aangepast dat in artikel 13 IW 1990 is opgenomen dat het dwangbevel vermeldt dat de belastingschuldige tegen de tenuitvoerlegging van een dwangbevel in verzet kan komen.

I

De Raad signaleert dat in artikel 14 IW 1990 de verwijzing naar het door middel van terpostbezorging betekenen van een dwangbevel is vervallen. Dit was niet beoogd en het wetsvoorstel is op dit punt aangepast.

M

Terecht merkt de Raad op dat in het kader van deze aanpassingswetgeving geen uitbreiding van de bestaande bestuursrechtelijke rechtsbescherming wordt beoogd. Dit geldt ook voor beschikkingen op verzoeken om uitstel van betaling. Dit punt dient te worden meegenomen in een bredere context, waarbij de rechtsbescherming op het gebied van de invordering van belastingschulden in haar totaliteit wordt herzien. Daarom is het voorstel in die zin aangepast dat het huidige artikel 25 IW 1990 intact blijft. Hierdoor is een beslissing van de ontvanger inzake uitstel van betaling gebaseerd op de IW 1990 en wordt thans geen verandering teweeggebracht op het gebied van de bestuursrechtelijke rechtsbescherming op dit gebied.

HOOFDSTUK 7. MINISTERIE VAN JUSTITIE

Artikel 3. Wet administratiefrechtelijke handhaving verkeersvoorschriften

De Raad stelt terecht dat nog geen besluit is genomen over de toekomst van de WAHV. De memorie van toelichting is in die zin aangepast. Dit neemt echter niet weg, dat rekening moet worden gehouden met de mogelijkheid dat de afdoening van lichte verkeersovertredingen op middellange termijn, al dan niet via (een variant op) de OM-afdoening, zal terugkeren in het strafrecht. In dat licht achten wij het thans niet opportuun om over te gaan tot de ingrijpende aanpassingen die in verband met de vierde tranche nodig zouden zijn en die ook voor de uitvoeringspraktijk van het Centraal Justitieel Incassobureau ingrijpende gevolgen zouden hebben. Daarbij speelt een rol, dat de WAHV ook thans maar gedeeltelijk in het algemene bestuursrecht is geïntegreerd. Zo kent de wet bijvoorbeeld een geheel eigen rechtsgang, waarbij ook het procesrecht van hoofdstuk 8 Awb niet van toepassing is.

Mocht op termijn worden besloten dat de WAHV ook op langere termijn in het bestuursrecht zal blijven, dan zal de verhouding tot de vierde tranche, alsook tot het procesrecht van hoofdstuk 8, uiteraard opnieuw onder ogen worden gezien.

Artikel 6. Wet inburgering

C

Dit onderdeel voegt een tweede lid toe aan artikel 35, op grond waarvan de te betalen geldsom van de opgelegde bestuurlijke boete toekomt aan de gemeente. De Raad adviseert terecht om onderdeel C te laten vervallen. Gelet op artikel 5.0.10 zoals dat wordt voorgesteld in de vierde tranche Awb, is het niet meer nodig te bepalen dat de boete toekomt aan de rechtspersoon die de boete heeft opgelegd. Het advies van de Raad is gevolgd.

Overigens maakt dit artikel thans deel uit van hoofdstuk 10.

HOOFDSTUK 8. MINISTERIE VAN LANDBOUW, NATUUR EN VOEDSELKwalITEIT

Artikel 9. Meststoffenwet

F

Het advies van de Raad is overgenomen. Artikel 63 van de Meststoffenwet komt in zijn geheel te vervallen.

Artikel 16. Zaaizaad- en plantgoedwet 2005

B

Het advies van de Raad is overgenomen. De wettekst is aangepast. De wetteksten in de onderdelen A en C zijn eveneens conform het advies van de Raad aangepast.

HOOFDSTUK 9. MINISTERIE VAN ONDERWIJS, CULTUUR EN WETENSCHAP

Bevoegdheid tot verrekening

De Raad merkt op dat de verrekeningsbevoegdheid in diverse wetten zo ruim is geformuleerd dat daarmee niet serieus wordt voldaan aan het vereiste van "voorzien bij wettelijk voorschrift" van artikel 4.4.1.9 Awb en adviseert het artikel aan te passen.

Het advies van de Raad is niet overgenomen. Anders dan de Raad stelt is het onzes inziens duidelijk dat een te verrekenen vordering uitsluitend kan voortvloeien uit een bestaande bekostigingsrelatie tussen een school (of andere onderwijsinstelling) en de minister van OCW. De bevoegdheid te verrekenen volgt de bestaande bevoegdheden die de minister heeft in de bekostiging van het onderwijs, en dus zal het altijd gaan om verrekening met vorderingen die voortvloeien uit bestaande bevoegdheden van de minister op grond van de bestaande onderwijsregelgeving. Derhalve moet – ondanks de schijnbaar ruime formulering – bij “een andere wet” altijd worden gedacht aan onderwijsregelgeving.

De verwijzing naar artikel 6:162 BW (de onrechtmatige daad) wordt evenmin gevolgd. Immers, reeds op grond van de Twee Wegenleer zal de minister nooit op grond van een gepretendeerde onrechtmatige daad kunnen gaan verrekenen in een verder publiekrechtelijke bekostigingsrelatie. Daarover kan dus geen misverstand ontstaan.

HOOFDSTUK 10. MINISTERIE VAN SOCIALE ZAKEN EN WERKGELEGENHEID

Reformatio in peius

Van de bepalingen over de reformatio in peius is in het verleden door rechters geen of weinig gebruik gemaakt. Dit is echter onvoldoende reden om de bepalingen te schrappen. Zou men namelijk de mogelijkheid voor de rechter om in beroep of hoger beroep de hoogte van de boete ook ten nadele van de belanghebbende te kunnen wijzigen bij voorbaat uitsluiten dan zou dat ertoe kunnen leiden dat vrijwel elke boete aan de rechter ter beoordeling wordt voorgelegd. De mogelijkheid van een reformatio in peius dwingt de betrokkene tot een afweging en bevat daarmee een prikkel tot een weloverwogen gebruik van rechtsmiddelen. De bepalingen over de reformatio in peius worden daarom in de wetten op het terrein van het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid gehandhaafd.

Artikel 26. Wet minimumloon en minimumvakantietoeslag

Artikel 18n, tweede lid, van de Wet minimumloon en minimumvakantietoeslag wordt geschrapt.

HOOFDSTUK 12. MINISTERIE VAN VOLKSGEZONDHEID, WELZIJN EN SPORT

Verlening van voorschotten

De Raad constateert terecht dat in de artikelen 24, achtste lid, van de Wet buitengewoon pensioen 1940-1945, 21, vierde lid, van de Wet buitengewoon pensioen Indisch verzet, 28, tweede lid, van de

Wet buitengewoon pensioen zeelieden-oorlogsslachtoffers en 33, vierde lid, van de Wet uitkeringen vervolgingslachtoffers is verzuimd in verband met artikel 4.4.1.11 Awb de bevoegdheid tot verlening van voorschotten te laten vervallen. Deze omissie is hersteld.

Artikel 1. Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten

B, C

De Raad constateert terecht dat deze onderdelen kunnen vervallen in verband met de inwerkingtreding op 1 oktober 2006 van de Wet marktordening gezondheidszorg. Het advies van de Raad is gevolgd.

HOOFDSTUK 13. MINISTERIE VAN VOLKSHUISVESTING, RUIMTELIJKE ORDENING EN MILIEUBEHEER

Artikel 10. Wet milieubeheer

V

Het advies van de Raad om de toelichting bij onderdeel V (inmiddels geletterd onderdeel Z) van artikel 10 (inmiddels vernummerd tot artikel 11) nader te specificeren, is overgenomen.

Artikel 15. Woningwet

D

Het advies van de Raad is niet overgenomen. Anders dan de Raad stelt, volgt in dit specifieke geval de bevoegdheid voor burgemeester en wethouders om de kosten, verbonden aan de toepassing van bestuursdwang, bij dwangbevel in te vorderen, niet reeds uit artikel 5.0.10 Awb. Artikel 5.0.10 Awb regelt dat het bestuursorgaan *dat de sanctie heeft opgelegd*, de geldsom (waaronder ook worden begrepen de kosten van bestuursdwang) kan invorderen bij dwangbevel. Op grond van artikel 100b, tweede lid, van de Woningwet kan de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer onder omstandigheden voor rekening van de gemeente voorzien in de handhaving. In dat geval kunnen burgemeester en wethouders ingevolge artikel 100b, derde lid, van de Woningwet de betrokken kosten verhalen op de overtreder (behoudens de uitzondering, genoemd in het vierde lid). Het derde lid heeft derhalve betrekking op de situatie zoals beschreven in het tweede lid (zie de memorie van toelichting bij het voorstel van wet tot wijziging van de Woningwet en enkele andere wetten (verbetering naleving, handhaafbaarheid en handhaving bouwregelgeving), Kamerstukken II 2003/04, 29 392, nr. 3, blz. 39-40). Het bestuursorgaan dat de sanctie heeft opgelegd, is in dat geval dus een ander bestuursorgaan dan het bestuursorgaan dat de kosten, verbonden aan de toepassing van bestuursdwang, bij dwangbevel kan invorderen. Omdat artikel 5.0.10 Awb in dit geval niet rechtstreeks werkt, is het noodzakelijk aan burgemeester en wethouders uitdrukkelijk een invorderingsbevoegdheid toe te kennen. Wel is gekozen voor een meer bij de Awb aansluitende

formulering, door in het voorgestelde artikel 100b, derde lid, van de Woningwet artikel 5.0.10, tweede lid, Awb van overeenkomstige toepassing te verklaren. Omwille van de uniformiteit zijn soortgelijke aanpassingen doorgevoerd in artikel 11, onderdeel K (artikel 18.8a, vierde lid, van de Wet milieubeheer) en artikel 14 (artikel 7.7, derde lid, van de Wet ruimtelijke ordening). De memorie van toelichting is dienovereenkomstig aangepast.

HOOFDSTUK 14. SLOTBEPALINGEN

Artikel 1

Ingevolge artikel 1, eerste lid, zijn diverse bijzondere procedureregels (adviesaanvragen, overlegverplichtingen, voorhangprocedures, vertraagde inwerkingtreding, voordrachtprocedures) eenmalig niet van toepassing op het Aanpassingsbesluit vierde tranche Awb. Volgens de toelichting dient de toepassing van procedureregels bij aanpassingen als deze geen redelijk doel, aangezien het gaat om technische wijzigingen die een sequeel zijn van keuzes die reeds zijn gemaakt in het kader van de Vierde tranche en het onderhavige voorstel van wet. Uit het inhoudelijke karakter van sommige opmerkingen in het advies blijkt volgens de Raad echter reeds dat niet gesproken kan worden van uitsluitend technische wijzigingen. De procedureregels die buiten werking worden gesteld, zijn destijds opgenomen als extra vereiste voor een zorgvuldige totstandkomingsprocedure van de desbetreffende regeling. De Raad acht het daarom van belang dat niet alle procedureregels buiten toepassing zullen kunnen blijven en adviseert tot aanpassing van artikel 1, eerste lid, in die zin dat de procedureregels in de onderdelen c (uitgestelde inwerkingtreding), d (verzekering parlementaire zeggenschap) en e (verlangen door of namens een van de Kamers van de Staten-Generaal of een aantal leden daarvan het onderwerp of de inwerkingtreding van de regeling bij wet te regelen) van toepassing blijven.

Het advies van de Raad is niet gevolgd. De wijzigingen in het onderhavige wetsvoorstel houden alle verband met hetgeen in de Vierde tranche van de Awb wordt geregeld en zijn, hoewel misschien niet alle, toch vrijwel uitsluitend van technische aard. De door de Raad voorgestelde wijziging zou ertoe leiden dat voor diverse algemene maatregelen van bestuur extra procedures moeten worden gevolgd. Dat leidt tot vertraging, extra lasten en in geval van uitgestelde werking ook tot de onnodig complexe situatie dat in bepaalde gevallen de Vierde tranche van de Awb niet op alle gebieden van het bestuursrecht in werking treedt.

5. De redactionele opmerkingen van de Raad zijn verwerkt, met uitzondering van de volgende opmerkingen.

Gelet op hetgeen hiervoor in hoofdstuk 9 (ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap) is geschreven, is de opmerking bij het tweede gedachtestreepje over artikel 5 van de Wet educatie en beroeps onderwijs niet overgenomen. De verwijzing naar voetnoot 17 is aangemerkt als een kennelijke verschrijving en er is van uitgegaan dat een verwijzing naar noot 16 is bedoeld. Voorts is de redactionele kanttekening van de Raad met betrekking tot artikel 15 van de Woningwet

niet overgenomen, omdat het te wijzigen artikel 26 van de Woningwet met ingang van 1 april 2007 is vervallen ingevolge artikel I, onderdeel L, van de wet van 21 december 2006, houdende wijziging van de Woningwet en enkele andere wetten (verbetering naleving, handhaafbaarheid en handhaving bouwregelgeving) (Stb. 2007, 27).

Ik moge U verzoeken het hierbij gevoegde gewijzigde voorstel van wet en de gewijzigde memorie van toelichting aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal te zenden.

Overzicht van overige wijzigingen in het wetsvoorstel die ter gelegenheid van het Nader rapport zijn ingevoegd:

- In Hoofdstuk 2. Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, is artikel 2, houdende wijzigingen van de Gemeentewet, aangepast. De aanpassingen vloeien voort uit het wetsvoorstel Bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte, dat thans bij de Eerste Kamer aanhangig is (EK 2006/07, 30 101, A).

- Aan Hoofdstuk 5. Ministerie van Economische Zaken is een artikel toegevoegd, houdende wijziging van de Wet handhaving consumentenbescherming. Deze wijziging vloeit voort uit de aanpassing van de Wet op het financieel toezicht die in dit wetsvoorstel is voorzien.

- In Hoofdstuk 6. Ministerie van Financiën zijn alsnog enkele artikelen aangepast aan het bepaalde in artikel 5.0.10, tweede lid, Awb: onderdeel E van artikel 6 (artikel 9h van de Wet financiële betrekkingen buitenland 1994), onderdeel B van artikel 7 (artikel 8h van de Wet identificatie bij dienstverlening), onderdeel D van artikel 9 (artikel 27 van de Wet inzake de geldtransactiekantoren), onderdeel B van artikel 10 (artikel 17i van de Wet melding ongebruikelijke transacties), onderdeel E van artikel 15 (artikel 1:85, derde lid, van de Wet op het financieel toezicht) en onderdeel G van artikel 17 (artikel 27 van de Wet toezicht trustkantoren).

- In Hoofdstuk 8. Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit zijn de volgende wijzigingen aangebracht:

Wettekst

- a. Onderdeel B van artikel 3 (artikel 113 van de Flora en Faunawet) is geherformuleerd.
- b. De Landinrichtingswet (artikel 8 oud) is inmiddels ingetrokken (Stb. 2006, 677).
- c. Artikel 8 (nieuw, Landbouwwet) is geherformuleerd. De artikelsgewijze toelichting is dienovereenkomstig aangepast.
- d. Artikel 9 (Meststoffenwet) is uitgebreid met een toevoeging van het nieuwe artikel 69 in onderdeel G. Dit artikel maakt verrekening mogelijk van de bestuurlijke boete met op grond van de Kaderwet LNV-subsidies verstrekte subsidies. Voorts is artikel 73 alsnog vervallen omdat het bepaalde in dit artikel reeds uit de Awb voortvloeit. In verband met deze wijzigingen zijn de verschillende onderdelen verletterd. De artikelsgewijze toelichting is dienovereenkomstig aangepast.
- e. In onderdeel A van artikel 11 (Noodwet voedselvoorziening) is een onjuiste passage gecorrigeerd.
- f. Artikel 15 is geherformuleerd.
- g. De Wet gewasbeschermingsmiddelen en biociden (Stb. 2007, 125) is toegevoegd in artikel 17.

Memorie van toelichting:

- a. Aan onderdeel B van artikel 3 (Flora- en Faunawet) is een passage toegevoegd.
- b. In onderdeel B van artikel 5 (Herinrichtingswet Oost-Groningen en de Gronings-Drentse Veenkoloniën) is een overbodige passage geschrapt.

- c. Aan artikel 8 (nieuw, Landbouwwet) is een passage toegevoegd.
- d. In artikel 9 (Meststoffenwet) is onderdeel E (nieuw) geherformuleerd en in onderdeel F (nieuw) is een overbodige passage geschrapt.
- e. In artikel 14 (Visserijwet 1963) is een overbodige passage geschrapt.
- f. In artikel 15 (Wet op de uitoefening van de diergeneeskunde 1990) is een overbodige passage geschrapt.

- In Hoofdstuk 10. Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid zijn alsnog enkele artikelen aangepast aan het bepaalde in artikel 5.0.10, tweede lid, Awb: onderdeel G van artikel 9 (artikel 183 van de Pensioenwet), onderdeel G van artikel 21 (artikel 178 van de Wet verplichte beroepspensioenregeling), onderdeel B van artikel 22 (artikel 19, tweede lid, van de Wet verplichte deelneming in een bedrijfstakpensioenfonds 2000).

-Verder is in een aantal artikelen per abuis de uitzondering op de beslagvrije voet bij besluiten tot invordering van bestuurlijke boetes komen te vervallen. Deze omissie is in de volgende artikelen en onderdelen hersteld:

Onderdeel D van artikel 1 (artikel 14f, vijfde lid, van de Algemene bijstandswet), onderdeel H van artikel 2 (artikel 17g, vierde lid, van de Algemene Kinderbijslagwet), onderdeel I van artikel 3 (artikel 45, vierde lid, van de Algemene nabestaandenwet), onderdeel H van artikel 4 (artikel 17i, vierde lid, van de Algemene Ouderdomswet), onderdeel H van artikel 10 (artikel 14g, vierde lid, van de Toeslagenwet), onderdeel H van artikel 11 (artikel 27g, vierde lid, van de Werkloosheidswet), onderdeel K van artikel 13 (artikel 46, vierde lid, van de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening jonggehandicapten), onderdeel J van artikel 14 (artikel 54, vierde lid, van de Wet arbeidsongeschiktheidsverzekering zelfstandigen), onderdeel E van artikel 16 (artikel 20f, vijfde lid, van de wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers), onderdeel E van artikel 17 (artikel 20f, vijfde lid, van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen) onderdeel I van artikel 19 (artikel 29g, vierde lid, van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering), onderdeel O van artikel 25 (artikel 96, vierde lid, van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen), onderdeel P van artikel 26 (artikel 45g, vierde lid, van de Ziektewet).

- In Hoofdstuk 11. Ministerie van Verkeer en Waterstaat is artikel 20 van onderdeel E (artikel 11.20 Luchtvaartwet) aangepast aan artikel 5.0.10, tweede lid, Awb.

- In hoofdstuk 12. Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport is het volgende gewijzigd. De aanpassing in artikel 25 Zorgverzekeringswet (artikel 39, tweede lid) is nader gepreciseerd.

- In hoofdstuk 13. Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer is het volgende gewijzigd.

Wetsvoorstel:

- a. Artikel I (Kadasterwet) is uitgebreid met enkele aanpassingen van artikel 108, derde lid, van de Kadasterwet, die verband houden met de wijze van betaling van het kadastraal recht en eventuele verrekening.

- b. In onderdeel B van artikel 6 (Wet bevordering eigenwoningbezit) is de tweede volzin van het huidige artikel 50, derde lid, van de Wet bevordering eigenwoningbezit geschrapt omdat de in de eerste volzin opgenomen bevoegdheid tot terugvordering en verrekening tevens de bevoegdheid inhoudt de hoogte van het bedrag alsmede de wijze van terugvordering en verrekening vast te stellen.
- c. In onderdeel A van artikel 7 (Wet bodembescherming) is de voorgestelde vijfde volzin van het tweede lid van artikel 16 van de Wet bodembescherming geherformuleerd om betere aansluiting te verkrijgen bij de overige onderdelen van dat lid. De artikelsgewijze toelichting is dienovereenkomstig aangepast.
- d. In artikel 7 (Wet bodembescherming) is een nieuw onderdeel B ingevoegd. Daarin wordt conform standaardaanpassing 38 een formeelwettelijke basis opgenomen voor de bij algemene maatregel van bestuur toegekende bevoegdheid tot het uitvaardigen van een dwangbevel. Tevens is in onderdeel C (nieuw) het derde lid van artikel 76hh van de Wet bodembescherming geschrapt, gelet op standaardaanpassing 1.
- e. Artikel 11 (Wet milieubeheer) is aangevuld met enkele wijzigingen van hoofdstuk 17 van de Wet milieubeheer. Dit houdt verband met het bij koninklijke boodschap van 28 december 2006 bij de Tweede Kamer ingediende voorstel van wet tot wijziging van de Wet milieubeheer in verband met de implementatie van richtlijn nr. 2004/35/EG (milieuaansprakelijkheid) (Kamerstukken II 2006/07, 30 920, nr. 2). Daarnaast is onderdeel Y (artikel 18.16n Wet milieubeheer) aangepast aan artikel 5.0.10, tweede lid, Awb.
- f. Onderdeel BB (onderdeel X in de aan de Raad voorgelegde versie) van artikel 11 (Wet milieubeheer) is gewijzigd. In het wetsvoorstel zoals dat is voorgelegd aan de Raad, werd voorgesteld ook onderdeel j van artikel 20.2, tweede lid, van de Wet milieubeheer te schrappen, waarin beroep wordt uitgesloten tegen een beschikking houdende een vordering als bedoeld in artikel 18.8a, eerste lid, van de Wet milieubeheer. Dit onderwerp houdt echter geen verband met de vierde tranche Awb, reden waarom onderdeel j moet worden gehandhaafd. De lettering van de onderdelen in artikel 20.2, tweede lid, van de Wet milieubeheer wordt overigens gewijzigd door het voorstel van wet tot wijziging van de Wet milieubeheer (luchtkwaliteitseisen) (Kamerstukken I 2006/07, 30 489, A). In het wetsvoorstel is die aangepaste lettering aangehouden.
- g. Onderdeel B van artikel 13 (Wet op de huurtoeslag) is gewijzigd. Bij nader inzien kan de mogelijkheid in artikel 39, derde lid, van de Wet op de huurtoeslag om bij algemene maatregel van bestuur nadere regels te stellen over de invordering van de verschuldigde financiële bijdrage niet worden gemist. In de betrokken maatregel, het Besluit op de huurtoeslag, worden namelijk ook aspecten geregeld die niet interfereren met de inhoud van de vierde tranche Awb. Uiteraard zal het Besluit op de huurtoeslag waar nodig inhoudelijk wel worden aangepast aan de vierde tranche Awb. Wel is nu in onderdeel B een formeelwettelijke basis opgenomen voor de in artikel 7, vijfde lid, van het Besluit op de huurtoeslag opgenomen bevoegdheid tot het uitvaardigen van een dwangbevel, conform standaardaanpassing 38.
- h. In artikel 16 (Woningwet) is onderdeel B geschrapt. Het daarin opgenomen, te wijzigen artikel 34 van de Woningwet is met ingang van 1 april 2007 vervallen ingevolge artikel I, onderdeel L, van de wet van 21 december 2006, houdende wijziging van de Woningwet en enkele andere wetten

(verbetering naleving, handhaafbaarheid en handhaving bouwregelgeving) (Stb. 2007, 27).

Memorie van toelichting:

i. In de artikelsgewijze toelichting bij artikel 16 (Woningwet), onderdeel B (nieuw), is een onjuiste passage gecorrigeerd.

De Minister van Justitie a.i.,